

Een kapotte dijk.

Beeld van Hansje Brinker

Inleiding

Hansje Brinker, een sluiswachterszoon, liep op een stormachtige middag door de polder. De wind rukte aan zijn haar. Gedachteloos dwaalden zijn ogen over de donkergrijze, wervelende lucht en de dijk. Hij wist dat het rondkolkende water daarachter lag. Toen ontdekte hij een gaatje in de dijk, een klein straaltje water stroomde met een boogje naar het land dat zoveel lager lag dan de zeespiegel.

Hans aarzelde geen moment. Hij klom de dijk op en stak zijn vinger in het gat en op deze manier hield hij het dicht. Zo hard hij kon schreeuwde hij om hulp, maar niemand hoorde hem door het geraas van water en wind. Helemaal alleen in die gure nacht, hield hij zo, zittend tegen de dijk, het water met een vinger tegen. Hij beschermde Nederland tegen de zee. Een avond en een nacht lang.

Dit verhaal over Hans Brinker is een legende, ontstaan uit een verhaal. Dat verhaal is afkomstig uit een boek van een Amerikaanse schrijfster, die nooit in Nederland is geweest. Hans heeft nooit bestaan en een vinger in de dijk zal een overstroming niet voorkomen.

Wat echt is in het verhaal, is de strijd van het Nederlandse volk om hun land te verdedigen tegen het water. Het land dat ze in veel gevallen op de zee veroverd hebben. Land dat lager ligt dan de zeespiegel. Land dat met veel moeite is drooggelegd en een plaats is

geworden om te leven, te wonen en je gewassen op te planten. Vruchtbaar land.

Het heeft enorm veel voordelen om aan het water te wonen.

Nederland is rijk geworden door het vervoeren van goederen over het water. Vooral in de 17e eeuw, de gouden eeuw, werd er veel verdiend door de handel over zee met Oost-Indië. De Nederlanders verdienden op deze manier veel geld voor grote huizen en om prachtige kunstwerken te laten maken, denk daarbij bijvoorbeeld aan ...